

Forma Antiqua —*Giulio Cesare in Egitto* de Händel

Palau Òpera

Dijous, 10 de març de 2022 – 19 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Christopher Lowrey, contratenor – Cesare

Carolyn Sampson, soprano – Cleopatra

Maite Beaumont, mezzosoprano – Sesto

Hilary Summers, contralt – Cornelia

José Antonio López, baríton – Achilla

Konstantin Derri, contratenor – Tolomeo

Forma Antiqua

Aaron Zapico, director

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Giulio Cesare in Egitto (òpera en tres actes)

Llibret de Nicola Francesco Haym (1679-1729)

OBERTURA

ACTE I

ESCENA 1. Camp d'Egipte amb pont antic sobre un ramal del Nil.

Giulio Cesare (Juli Cèsar) creua el pont amb el seguici

Egipcis – Cor: “Viva il nostro Alcide”

Cesare – Ària: “Presti ormai l'egizia terra”

ESCENA 2. Entren Cornelia (Cornèlia) i Sesto (Sestus)

Recitatiu

ESCENA 3. Achilla (Aquil·les) entra amb un grup d'egipcis que porten atuells daurats

Recitatiu

Cesare – Ària: “Empio, dirò, tu sei”

ESCENA 4

Cornelia – Ària: “Priva son d’ogni conforto”

Recitatiu

Sesto – Ària: “Svegliatevi nel core”

ESCENA 5. Cambra de Cleopatra (Cleòpatra). Cleopatra amb seguici de dames egípcies

Recitatiu

Cleopatra – Ària: “Non disperar”

ESCENA 6. Entra Tolomeo (Ptolomeu)

Recitatiu

Tolomeo – Ària: “L’empio, sleale”

ESCENA 7. Campament de G. Cesare amb una urna al mig, on es troben les cendres del cap de Pompeu (Pompeu), sobre un munt de trofeus, entra Cleopatra fingint ésser “Lídia”

Cesare – Recitatiu acompanyat: “Alma del gran Pompeo”

Recitatiu

Cesare – Ària: “Non è sì vago e bello”

ESCENA 8. Entra Cornelia i després Sesto

Cornelia – Ària: “Nel tuo seno”

Recitatiu

Sesto – Ària: “Cara speme, questo core”

ESCENA 9. Atri del palau de Tolomeo. Tolomeo i Achilla amb seguici d’egipcis i guàrdies, G. Cesare amb seguici de romans

Recitatiu

Cesare – Ària: “Va tacito e nascosto”

ESCENA 10. Achilla, Tolomeo amb seguici i guàrdies. Entren Cornelia i Sesto

Recitatiu

ESCENA 11

Recitatiu

Achilla – Ària: “Tu sei il cor di questo core”

Recitatiu

Cornelia i Sesto – Ària: “Son nata a lagrimar/sospirar”

ACTE II

ESCENA 1. Bosc de cedres amb vistes a la muntanya del Parnàs, on es troba el Palau de la Virtut

Preludi i recitatiu

ESCENA 2.

Cleopatra – Ària: “V’adoro, pupille”

Recitatiu

G. Cesare – Ària: “Se in fiorito ameno prato”

ESCENA 3. Jardí del serrall, al costat de les feres. Cornelia, amb una petita aixada a les mans, cultiva flors. Després entra Achilla

Cornelia – Ariosò: “Deh, Piangete”

Recitatiu

ESCENA 4. Mentre Cornelia fuig, es troba amb Tolomeo, que li pren la mà

Recitatiu

Achilla – Ària: “Se a me non sei crudele”

Recitatiu

Tolomeo – Ària: “Sì, spietata, il tuo rigore”

ESCENA 5. Cornelia torna a entrar, després entra Sesto

Recitatiu

ESCENA 6

Cornelia – Ària: “Cessa omai di sospirare!”

Recitatiu

Sesto – Ària: “L’angue offeso”

ESCENA 7. Jardí de les delícies: Cleopatra, després entra G. Cesare

Recitatiu

Cleopatra – Ària: “Venere bella”

Recitatiu

ESCENA 8

Recitatiu

G. Cesare – Ària: “Al lampo dell’armi”

MITJA PART

ESCENA 8 (continuació)

Cleopatra – Recitatiu acompanyat: “Che sento? Oh Dio!”

Cleopatra – Ària: “Se pietà di me non senti”

ESCENA 11. Achilla i Tolomeo amb el seu seguici marxen, resten Cornelia i Sesto

Recitatiu

Sesto – Ària: “L’aura che spira”

ACTE III

ESCENA 1. Bosc a prop de la ciutat d'Alexandria amb una part del port a la vista. Achilla.

Recitatiu

Achilla – Ària: “Dal fulgor di questa spada”

ESCENA 2. Al so d'una música de guerra, té lloc la batalla entre els soldats de Cleopatra i de Tolomeo ; aquests últims obtenen la victòria. Acabada la música, entra Tolomeo amb Cleopatra com a presonera

Simfonia

Recitatiu

Tolomeo – Ària: “Domerò la tua fierezza”

ESCENA 3. Cleopatra amb els soldats que la custodien

Recitatiu

Cleopatra – Ària: “Piangerò la sorte mia”

ESCENA 4. Giulio Cesare, d'una part; Sesto, d'una altra, i Achilla estès a la vora del port mortalment ferit

G. Cesare – Recitatiu acompanyat: “Dall' ondosso periglio”

G. Cesare – Ària: “Aure, deh, per pietà”

ESCENA 6

Recitatiu

Sesto – Ària: “La giustizia ha già sull'arco”

ESCENA 7. Apartament de Cleopatra. Cleopatra amb guàrdies, dames egípcies, després G. Cesare amb soldats

Cleopatra – Recitatiu acompanyat: “Voi che mie fide ancelle”

Recitatiu

Cleopatra – Ària: “Da tempeste il legno infranto”

ESCENA FINAL. Port d'Alexandria. G. Cesare, Cleopatra i seguici amb trompetes i timbals. En acabar la música, entren Sesto i Cornelia, amb un patge que porta el ceptre i la corona de Tolomeo

Una marxa

Recitatiu

Cleopatra i G. Cesare – Duet: “Caro! Bella”

Recitatiu

Seguici – Cor: “Ritorni omai nel nostro core”

FI

Durada aproximada del concert:

Primera part: 105 minuts | Pausa: 20 minuts | Segona Part: 75 minuts

#clàssics #nousreferents

Poema

Parpella i crani

Creuré en mi
i estimaré la condició estèril
del futur
encara que les llavors no s'apiadin
i em germini a dins
una llodriguera d'amor
ansiosa de cartílags.

Estranya apologia la de fer encaixar
dues gravetats.

Perquè has vingut
tot ha existit.

Anna Gual

Símbol 47 (2015)

Argument

Acte I

Cesare entra a Alexandria amb el seu exèrcit per ser rebut per Cornelia i Sesto, la dona i fill de Pompeio, que han vingut a demanar la pau. Cesare accepta abraçar el seu enemic, però en aquell moment arriba el general de Tolomeo, Achilla, amb una salutació i un regal del seu rei: el cap tallat de Pompeio. Cesare, disgustat, envia a Achilla de tornada amb un missatge enfadat per a Tolomeo i amb una promesa amenaçadora que es reunirà amb el rei al seu palau abans de la nit. Cornelia lamenta la seva pèrdua i Sesto jura venjar el seu pare mort.

Al palau d'Alexandria, Cleopatra conspira per fer-se amb el tron. Quan s'assabenta del tràgic destí que Tolomeo ha infligit a Pompeio, decideix visitar el campament de Cesare i guanyar-se el seu favor i ajuda. Ella i Tolomeo es barallen abans que ella marxi. Achilla li explica a Tolomeo la mala rebuda del seu regal per part de Cesare i s'ofereix a assassinar-lo si Tolomeo li concedeix Cornelia com a recompensa. Tolomeo tem la creixent força de Roma sota el lideratge de Cesare i accepta.

Al campament, Cesare presideix els ritus funeraris de Pompeio. Disfressada, Cleopatra es presenta a Cesare com a Lidia, una donzella del palau, però de naixement noble, robada del seu dret de primogenitura per Tolomeo. Captivat, Cesare promet ajudar-la. Cleopatra veu com Cornelia ret el darrer homenatge al seu marit mort. Cornelia i el Sesto planegen matar Tolomeo. Cleopatra s'hi acosta i, encara que disfressada de Lídia, els promet el suport de la reina d'Egipte, oferint-los els serveis del seu servent com a guia al palau.

Cesare es troba amb Tolomeo en una entrevista diplomàtica molt freda. No obstant això, accepta amb cautela la invitació d'hospitalitat del rei d'Egipte.

Cornelia i Sesto s'enfronten a Tolomeo. Aquest, queda impressionat amb la bellesa de la Cornelia, però quan Sesto el desafia a combatre, ordena el seu empresonament. Achilla ofereix a Cornelia la seva llibertat a canvi dels seus favors, però ella es nega amb ira. Ella i Sesto s'han acomiadat tristament abans que els guàrdies els separin.

Acte II

Al palau, Cleopatra ha organitzat un entreteniment pensat per captar encara més l'interès de Cesare. Quan Cesare hi arriba, queda encisat per la seva cançó. El servent li assegura que la suposada Lidia està profundament atreta per ell i que l'esperarà més tard aquella nit al seu apartament.

Cornelia, ara presonera de Tolomeo, lamenta el seu destí. Ella rebutja a Achilla una vegada més i decideix llevar-se la vida, però és salvada per Sesto que ha escapat amb l'ajuda del servent, portant-li la notícia que Tolomeo ha manat que Cornelia esdevingui una de les seves concubines, i ordeixen un pla en el que Sesto entrarà d'esquitllentes a l'harem, ja que sense vigilància Tolomeo hi és més vulnerable.

A les seves estances, Cleopatra espera a Cesare, fent veure que està adormida. La cita dels amants és interrompuda per la notícia que Achilla està cercant a Cesare per matar-lo. Cleopatra revela la seva veritable identitat a Cesare i li suplica que voli cap a un lloc segur. Cesare es nega i va a enfrontar-se amb el seu enemic. Cleopatra prega als déus perquè el preservin, per l'amor que sent realment per ell.

Acte III

Tolomeo, segur al seu harem, deixa estar la seva espasa i llança un vel blanc a Cornelia en senyal que ella serà seva aquella mateixa nit. Sesto entra i intenta fer servir l'espasa de Tolomeo per matar-lo, però Achilla el desarma. Anima al rei a anar a la guerra ja que creu que Cesare va morir al port durant l'assalt de la nit anterior, però Cleopatra ha fugit al campament romà i hi ha reunit un exèrcit per marxar cap al palau. Tolomeo es prepara per dirigir les seves tropes, però nega a Achilla la recompensa promesa per la mort de Cesare ja que vol que Cornelia sigui el seu propi premi. Un Achilla furiós decideix canviar la seva lleialtat i oferir-la a Cleopatra.

Durant la batalla següent, les tropes de Tolomeo vencen i Cleopatra és feta presonera. Tolomeo promet una venjança terrible, però ella s'enfronta a la mort amb valentia. Cesare, però, no ha mort; el mar l'ha tornat a la riba. Lluny dels seus exèrcits, demana ajuda a la brisa. Sesto es topa amb Achilla ferit de mort a la platja. Cesare presència d'amagat l'escena i veu com Achilla dona a Sesto un segell, la visió del qual donarà al portador autoritat per comandar les seves tropes. Quan Achilla mor, Cesare pren el segell a Sesto i reuneix una gran força militar per assaltar el palau. Sesto veu amb esperança com la seva venjança s'acosta.

A la presó, Cleopatra s'ha preparat per llevar-se la vida. Cesare irromp amb les seves tropes i la rescata, enviant-la al port a reunir els seus exèrcits i marxar a fer la guerra a Tolomeo. Aquest, creient-se victoriós, no veu cap impediment en assetjar a Cornelia, però Sesto finalment aprofita la seva oportunitat i el mata.

La batalla ha estat guanyada i Cesare corona Cleopatra com a única reina d'Egipte. Ella declara la seva lleialtat a l'Imperi Romà. Els amants canten i tots donen la benvinguda a l'arribada de la pau.

Comentari

Els felïços anys vint (del segle XVIII)

Si mai s'arribés a inventar la màquina del temps, és probable que molts dels qui avui ens apleguem al Palau de la Música Catalana ens acabariem trobant a la cua per anar a viure una temporada al voltant de l'any 1725. Viatjaríem de Leipzig a Londres i de Londres a Leipzig, per poder gaudir alternativament dels inicis de la Royal Academy of Music fundada per Händel i els primers anys de Bach com a Kantor de Leipzig.

Si per al geni d'Eisenach aquells van ser els anys dels seus grans cicles de *Cantates* i de la *Passió segons sant Joan* (1724/25) i *segons sant Mateu* (1727), per a Händel va ser un temps d'activitat frenètica, amb *Giulio Cesare* (febrer del 1724), *Tamerlano* (octubre del mateix any) i *Rodelinda* (febrer del 1725).

L'obra que som a punt d'escoltar, per tant, pertany al moment culminant del Barroc. El 1719 la Corona britànica va autoritzar la creació, amb impuls de Händel, de la Royal Academy of Music. Inicialment aquesta institució tenia com a objectiu donar suport a la creació operística. El primer que va fer el músic britànic nascut a Alemanya va ser recórrer Europa per fitxar els millors cantants de les millors companyies: calia que les noves òperes comptessin amb intèrprets de primer nivell. Senesino, Durastante, Berselli i Boschi van ser els primers que van apuntar-se a la iniciativa, que va acabar sent el gèrmèn d'un *star system* operístic que ha arribat als nostres dies.

Ja amb una bona plantilla de cantants establerts a Londres, Händel va començar a escriure òperes a l'estil italià, com havia après a fer durant els seus anys de formació al país. Les produccions es finançaven amb la venda d'entrades, però també gràcies a un nodrit grup d'abonats i de patrons, que es repartien dividendes quan hi havia beneficis i podien exhibir el seu estatus. A canvi, Händel es comprometia a fer una programació que anés d'èxit en èxit.

Obres com aquest *Giulio Cesare* van ser concebudes com un veritable espectacle per als sentits. Trames emocionants, plenes de traïcions, lluites pel poder i sentiments a flor de pell es combinen amb una música vibrant i àries impressionants, interpretades per cantants que competien per veure qui obtenia més aplaudiments – sabedors que això implicaria la possibilitat de negociar els caixets a l'alça en produccions futures.

Egipte, de Plutarc a Napoleó

La fascinació per l'antic Egipte va emergir a Europa a partir de les campanyes napoleòniques entre els anys 1798 i 1801, molt després de la mort de Händel. Va ser llavors que es van començar a fer excavacions sistemàtiques que van comportar descobriments de primera magnitud. Però abans d'aquestes troballes, ja circulaven històries sobre alguns personatges, entre els quals destaca Cleòpatra. Les primeres notícies que se'n tenen procedeixen de les *Vides paral·leles* de Plutarc.

Sobre la governant es basteixen dues històries: una, la que musica Händel, se centra en la seva arribada al poder després d'obtenir el favor de Juli Cèsar seduint-lo. Aquest argument va servir de base per a obres com el *Cesare amanti* de Cesti (1651), i sobretot va fer fortuna a partir del llibret de Bussani que van emprar Sartorio (1676), Händel i una llarga llista de compositors, com Predieri (1728), Giacomelli (1735), Colombo (1744), Jommelli (1751), Sarti (1763) i Piccinni (1770). L'altre fil argumental és el de la seva mort, després d'haver enamorat un altre emperador, Marc Antoni. És el que escullen, per exemple, Shakespeare i, més tard, compositors com Hasse.

Les dues trames argumentals posen l'accent exclusivament en la bellesa física de Cleòpatra, el seu do natural per seduir i manipular els homes, la seva perfídia i la set de poder. Durant segles se li van negar altres qualitats que ara sabem que tenia: era intel·ligent, bona governant, una dona culta, parlava diversos idiomes i estava al corrent dels avenços científics que es feien a l'Egipte de la seva època.

Oblit i recuperació

Després de dues dècades d'èxit, cap al 1740 a Händel se li ensorra el negoci. L'establiment a Londres de veritables companyies italianes, la competència d'altres compositors, com Porpora, i la guerra de caixets per contractar els millors cantants van acabar obligant-lo a deixar l'òpera (no n'escriu cap després del 1741) i a reorientar la producció cap a l'oratori.

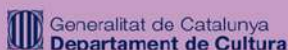
Aquest gènere, que li permet estalviar en escenografies i explotar la tradició coral britànica, és el que acabarà donant-li fama després de mort. Durant gairebé dos segles les seves òperes s'infravaloren, i només als anys vint del segle XX algunes companyies alemanyes en comencen a recuperar fragments, cosa que no succeirà al Regne Unit fins als cinquanta. Caldrà esperar als setanta, però, perquè la interpretació històricament informada permeti valorar amb justícia la importància d'aquesta part de la seva obra. *Giulio Cesare*, junt amb *Alcina*, és una de les primeres òperes de Händel que es fan un lloc al repertori habitual, i ha arribat als nostres dies com una de les més conegudes, gràcies a àries tan memorables com “Casa speme, questo core tu cominci”, “L’angue offeso mai riposa”, “Piangerò la sorte mia” i “Da tempeste il legno infranto”.

Pep Gorgori, musicòleg i periodista

Palau de la Música Catalana

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Celebrem la vida!

Giulio Cesare de Händel
Forma Antiqua & Zapico

Ginastera, Sibelius i Dvořák
Dueñas, Die Deutsche
Kammerphilharmonie Bremen
& De la Parra

Jonas Kaufmann, Diana Damrau
& Helmut Deutsch

Passió segons sant Mateu de Bach
Collegium Vocale Gent
& Herreweghe

Passió segons sant Joan de Bach
Orquestra Barroca Catalana
& Cor de Cambra del Palau

Missa de Glòria de Puccini
Orfeó Català, Orquestra
Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Yuja Wang

King Arthur i The fairy queen de Purcell
Vox Luminis

La consagració de la primavera de Stravinsky
Les Siècles & Roth

Integral de Simfonies de Brahms
Orquestra Simfònica
de la Ràdio Sueca & Harding

Biografies

Christopher Lowrey, contratenor

S'ha consolidat a la primera línia dels joves contratenors, tant en el vessant operístic com de recitals i concerts. Procedent de l'escola americana amb accent britànic, harmonitza els millors aspectes de totes dues tradicions, gràcies a la fusió d'una expressió lliure i bellesa del to amb la precisió i l'agilitat. Actualment treballa de manera habitual amb molts dels principals teatres d'òpera, orquestres i festivals d'arreu, en una carrera que du a terme per Europa, els Estats Units, Austràlia i l'Àsia. Canta amb un ampli ventall de companyies de prestigi d'arreu: Royal Opera House, Carnegie Hall, Wigmore Hall, Philharmonie de París, Proms de la BBC, London Philharmonic Orchestra, Théâtre des Champs Élysées, Teatro Real de Madrid i debutarà a la Metropolitan Opera.

Els seus darrers rols d'òpera han estat Armino (*Partenope* de Händel) al Teatro Real, sota la direcció d'Ivor Bolton; Bertarido (*Rodelinda* de Händel) al Festival Händel de Göttingen, sota la direcció de Laurence Cummings; el rol principal de *Farnace* de Vivaldi amb la Pinchgut Opera a Sydney; el personatge principal de *Giulio Cesare* de Händel, al Théâtre des Champs Élysées de París, Festival d'Ambronay i al Festival Enescu en Bucarest; Ottone (*Agrippina* de Händel) amb Les Talens Lyriques, dirigit per Christophe Rousset, i Ruggiero (*Orlando generoso* de Steffani) al Festival de Música Antiga de Boston, amb direcció de Stephen Stubbs i Paul O'Dette.

En concert, les seves aparicions més recents inclouen una vetllada de duos de cantates de Händel amb la soprano Louise Alder i l'Ensemble Marysyas al Wigmore Hall, el *Magnificat* de Bach a Versalles i Dijon, *Stabat Mater* de Pergolesi amb l'Orquestra del Teatro Real, *Trauerode* de Bach amb l'Orquestra Gulbenkian, Charpentier i Purcell amb La Nuova Musica al Wigmore Hall, i recitals en solitari a San Francisco amb Voices of Music.

La seva agenda inclou un gira amb l'*Stabat Mater* de Pergolesi amb la soprano Anna Devin i l'Orquestra B'Rock, dirigida per Evgeny Sviridov, i el rol de Guildenstern en la nova versió operística de *Hamlet* de Brett Dean a la Metropolitan Opera de Nova York, així com diversos projectes que inclouen l'enregistrament d'un primer àlbum amb l'Ensemble Altera, un cor de cambra emergent dels Estats Units fundat i dirigit per Christopher Lowrey.

Carolyn Sampson, soprano

Se sent a gust tant en concert com en òpera, en els quals ha obtingut èxits destacats al Regne Unit i tot Europa, a més dels Estats Units

En l'escena operística ha actuat amb l'English National Opera, Glyndebourne Festival Opera, Scottish Opera i Opéra de París, entre d'altres, i actua habitualment als Proms de la BBC i amb orquestres com el Bach Collegium Japan, Nazionale di Santa Cecilia, Royal Concertgebouw Orchestra, Rotterdam Philharmonic, Wiener Sinfonieorchester i amb nombroses orquestres al Regne Unit i als Estats Units.

Recitalista consumada, actua habitualment al Wigmore Hall, on va ser “artista destacada” la temporada 2014-15. Ha ofert recitals als festivals de *lieder* d'Oxford i Leeds, Saintes i Aldeburgh, i també al Concertgebouw d'Amsterdam, Barcelona, Friburg, Oper de Frankfurt, Pierre Boulez Saal de Berlín, Vienna Konzerthaus i en gira de recitals pel Japó.

Té una extensa discografia amb els segells Harmonia Mundi, BIS, Hyperion, Virgin Classics, DG Archiv, Linn Records, BIS i Vivat. El seu enregistrament amb Ex Cathedra, *A french baroque diva*, va guanyar el premi en la categoria de recital dels Gramophone Awards 2015, i el seu disc recent, *Cantatas* de Bach, amb la Freiburger Barockorchester, va ser guardonat amb un Diapason D'or. El seu primer àlbum de recital de cançons amb el pianista Joseph Middleton, *Fleurs*, es va publicar el 2015 sobre compositors de Purcell a Britten, i va ser nominat en la categoria de solista vocal als Premis Gramophone. Sampson i Middleton han continuat publicant junts, i tenen diversos enregistraments per al segell BIS, el més recent dels quals és *Album für Die Frau: Scenes from the Schumanns' lieder*.

Aquesta temporada i les properes té previstes actuacions amb la BBC Philharmonic (*Correspondances* de Dutilleux), una gira amb l'Orquestra Barroca d'Hèlsinki (*Genoveva* de Schumann), CBSO (*Gloria* de Poulenc) i Cappella d'Amsterdam (*Le vin herbe* de Frank Martin). Als Estats Units interpretarà *El Messies* de Händel amb la Handel & Haydn Society i l'Orchestra of St. Luke al Carnegie Hall (*Passió segons sant Mateu*), concerts diversos i un enregistrament amb la Minnesota Symphony (*Vuitena* de Mahler), així com recital amb Kristian Bezuidenhout al Boston Early Music Festival.

Maite Beaumont, mezzosoprano

Nascuda a Pamplona, estudià cant i violí al Conservatorio Pablo Sarasate i sociologia a la Universidad Pública de Navarra. Més endavant es traslladà a Hamburg, on amplià coneixements amb Hanna Schwarz a la Musikhochschule i esdevingué membre de la Staatsoper d'Hamburg, on va tenir l'oportunitat de debutar en les papers més importants del seu repertori.

Amb un timbre de veu inconfusible i una gran expressivitat, la mezzosoprano espanyola és una de les cantants més destacades de la seva vocalitat. El seu repertori abasta rols del repertori barroc i del Classicisme vienès, incloent-hi papers del repertori francès i les òperes de Richard Strauss. Entre els quals figuren Ruggiero (*Alcina*), Sesto (*Giulio Cesare* i *La clemenza di Tito*), Angelina (*La Cenerentola*), Isabella (*L'italiana in Algeri*), Dorabella (*Così fan tutte*), Cherubino (*Le nozze di Figaro*) i Oktavian (*Der Rosenkavalier*). També interpreta amb gran èxit els personatges de Donna Elvira (*Don Giovanni*), Mrs. Meg Page (*Falstaff*), Romeo (*I Capuleti e I Montecchi*), Siébel (*Faust*), Elisabetta (*Maria Stuarda*), Iphigénie (*Iphigénie en Tauride*), Margarethe (*La damnation de Faust*), Didon (*Les troyens*), Medée (*Medée*), Tancredi (*Tancredi*) i el compositor (*Ariadne auf Naxos*).

És una convidada habitual als principals teatres d'òpera internacionals. Els seus compromisos l'han portada a Hamburg, Munic, Dresden, Viena, Amsterdam, Brussel·les, Milà, Estrasburg, Tolosa de Llenguadoc, Barcelona, Madrid, Tòquio, Santiago de Xile i Chicago, com també al Festival de Salzburg, Festival de Música Antiga d'Innsbruck i al Festival de Schwetzingen.

La seva discografia inclou un CD amb àries de Händel, *La maga abbandonata* (BMG), l'àlbum en solitari *Dolce mio ben* (Edel Classics), *Das Fest im Meer* de Jörn Arnecke (NCA), *Alcina* de Händel (Deutsche Grammophon), *Radamisto* (Virgin Classics), així com els DVD amb *Il mondo della luna* de Haydn, *Giulio Cesare* de Händel, *Così fan tutte* i *Le nozze di Figaro* de Mozart, per al segell TDK.

Hilary Summers, contralt

Especialista en repertori contemporani, el seu registre de tres octaves ha cridat l'atenció de molts compositors. Entre les estrenes mundials d'òpera en què ha participat figuren el paper de Stella de *What next?* de Carter a la Staatsoper de Berlín, Madame Irma de *Le balcon* de Peter Eötvös al Festival d'Ais de Provença, Miss Prism de *The importance of being Earnest* de Gerald Barry amb LA Philharmonic de Los Angeles, i White Queen, Dormouse i Cook d'*Alice's adventures underground* de Gerald Barry. Recentment ha creat el paper de Nell de *Fin de partie* de György Kurtág a La Scala de Milà, amb un gran èxit de crítica.

Treballa estretament amb l'emblemàtic compositor i director d'orquestra Pierre Boulez des del 2004. Amb Boulez i l'Ensemble Intercontemporain va enregistrar la seva obra mestra, *Le marteau sans maître*, per la qual va guanyar un Grammy el 2006. Tot seguit va interpretar l'obra arreu del món. També ha interpretat *Le visage nuptial*, *Les noces* de Stravinsky i *Aventures and nouvelles aventures* de Ligeti, sota la seva direcció plena d'inspiració.

Molt respectada en el repertori barroc, durant molt de temps ha estat igualment reclamada en la interpretació de personatges händelians. Amb William Christie va interpretar i enregistrar el rol de Medoro d'*Orlando*; amb Il Complesso Barocco, el d'Idelberto de *Lotario*, i amb Christian Curnyn i l'Early Opera Company ha encarnat Juno de *Semele*, Disinganno d'*Il trionfo del Tempo i del Disinganno*; Rosmira de *Partenope*, Teodata de *Flavio* i Amastre de *Serse*. En la vessant concertística ha ofert més d'un centenar d'interpretacions d'*El Messies* de Händel. Altres obres favorites seves en concerts són *The dream of Gerontius* d'Elgar, *Petite messe solennelle* de Rossini i *Pierrot lunaire* de Schönberg.

Ha forjat una relació especial amb el compositor Michael Nyman i ha fet gires arreu del món amb la Michael Nyman Band. Aquest compositor ha escrit moltes obres per a la seva veu, entre les quals l'òpera *Facing Goya* i el cicle de cançons *War work*. Ha cantat en diverses bandes sonores, dels films *The claim*, *The libertine* i *The diary of Anna Frank* (Nyman), *The Hitchhiker's guide to the galaxy* (Joby Talbot) i *The Lord of the Rings* (Howard Shore), així com també en la sèrie televisiva *The League of Gentleman* (de Talbot).

Aquesta temporada ha cantat el rol de Mrs. Cripps d'*H.M.S. Pinafore* d'A. Sullivan a l'English National Opera i interpretarà el personatge de Nell de *Fin de partie* de Kurtág a l'Opéra National de París, a més d'esdevenir la bruixa de *Dido & Aeneas* amb l'Early Opera Company (EOC), i participar en l'enregistrament d'*Amadigi* com a Dardano, també amb l'EOC, sota la direcció de Christian Curnyn.

José Antonio López, baríton

És un cantant versàtil que navega entre diversos estils i èpoques, del Barroc a la música contemporània, tot repartint la seva activitat entre concert, òpera i recital, sempre atent a l'estil i l'expressivitat de cada període i a l'ús de la veu al servei de la música. En l'àmbit del concert, acrediten el seu gran moment els compromisos recents a la Berliner Philharmonie, Laeiszhalle d'Hamburg, Konzerthaus i Musikverein de Viena (on ha cantat la *Passió segons sant Joan* i la *Passió segons sant Mateu* de Bach), Barbican o Mozarteum de Salzburg, així com al costat de les orquestres Cincinnati Symphony, Dresdner Festspielorchester, BBC Symphony, Filharmònica de Varsòvia, La Cetra Barockorchester, Budapest Festival o Nacional de España, així com el seu futur debut amb LA Philharmonic al Walt Disney Concert Hall, dirigit per Gustavo Dudamel.

Habitualment és dirigit per grans mestres, como David Afkham, Andrey Boreyko, Ivor Bolton, Gustavo Dudamel, Iván Fischer, Martin Haselböck, Pablo Heras-Casado, Christopher Hoogwood, Nicola Luisotti, Lorin Maazel, Andrea Marcon, Neville Marriner, Juanjo Mena, Gianandrea Noseda, Víctor Pablo Pérez, Maurizio Pollini, Josep Pons, Christophe Rousset i Masaaki Suzuki, entre d'altres.

Els darrers anys donen testimoni d'un gran creixement en la seva activitat lírica, en la qual tenen una presència important les òperes de Händel i la música contemporània (rols protagonistes en les estrenes d'*El público* de Mauricio Sotelo al Teatro Real o de *Lenigma di Lea* de Benet Casablanca al Gran Teatre de Liceu), però també incursions en Mozart, Verdi (Macbeth, Germont, Iago o Amonasro), Puccini, Wagner (*Der fliegende Holländer*) y Strauss, entre altres compositors. Recentment ha debutat a l'Opéra de Lausana cantant *Rinaldo* de Händel, i els seus propers compromisos inclouen projectes al SWR Schwetzingen Festspiele (*L'isola d'Alcina* de Gazzaniga), Festival de Peralada (*Orlando* de Händel), Teatro Real de Madrid (*El abrecartas* de Luis de Pablo) o Gran Teatre del Liceu (*Ariadne auf Naxos* de Strauss i *Oedipus Rex* de Stravinsky).

Ha enregistrat per als segells discogràfics Deutsche Gramophon, Harmonia Mundi, Naxos i Chandos.

Konstantin Derri, contratenor

Guanyador del sisè Concurs de Cant Barroc Antonio Cesti d'Innsbruck, va néixer a Kriví Rih (Ucraïna). Va iniciar la seva carrera musical com a pianista a Ucraïna. Al final del 2009 es traslladà a l'Estat espanyol per estudiar cant amb Ana Luisa Chova al Conservatori Superior de Música de València, on obtingué el títol superior i de màster.

Ha cantat al Teatro Real i Teatros del Canal de Madrid, Teatro Comunale de Bolonya i Maggio Musicale Fiorentino, Theater an der Wien, Òpera Lviv i Odessa d'Ucraïna, i als teatres de Braunschweig i Chemnitz, Palau de la Música de València, Baluarte de Pamplona, Auditorio Nacional de Moscou i Kíiv.

Ha participat als festivals de música antiga d'Innsbruck, Sevilla, Peníscola, Guimarães, Quinzena Musical Donostiarra, Festival de Glyndebourne i Festival della Valle d'Itria.

Ha treballat amb els directors Diego Fasolis, Ivor Bolton, Ottavio Dantone, Aarón Zapico, Federico Maria Sardelli, Enrico Onofri i Oksana Lyniv. I amb els directors d'escena Robert Carsen, Tatjana Gürbaca i Keith Warner.

Discogràficament, ha participat en els enregistraments en DVD de les òperes: *Orlando furioso* de Vivaldi amb I Barocchisti, *La Dori* de Cesti amb Accademia Bizantina i *Giulio Cesare* de Händel amb Concentus Musicus de Viena.

Enguany tornarà a l'Auditori Nacional Txaikovski de Moscou amb l'òpera *Agrippina*, dirigida por Christopher Moulds.

Forma Antiqua

El conjunt instrumental i vocal Forma Antiqua és el projecte artístic conjunt dels germans Aarón, Daniel i Pablo Zapico. Fundat a Langreo (Astúries) fa més de dues dècades, és considerat un dels més importants i influents de la música clàssica a Espanya.

Amb una formació variable des del trio, amb els propis germans Zapico com a solistes, fins a l'orquestra barroca envoltats sempre de músics amb una trajectòria atractiva, acaba de manera original i atrevida pràcticament tot el repertori dels segles XVII i XVIII: des de la música ibèrica de dansa fins a les grans obres corals de finals del Barroc, incloent-hi el gènere operístic i la recuperació patrimonial d'autors com Baset, Literes o Blas de Laserna.

La formació és convidada habitualment a sales de prestigi, com el Teatro Real, Teatro de la Zarzuela i Auditorio Nacional de Madrid, Palau de la Música Catalana, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Teatro Campoamor d'Oviedo, Palacio de Festivales de Santander o Teatro Arriaga de Bilbao, entre molts altres escenaris, on presenten programes agosarats, sempre valorats per la cohesió i qualitat de les propostes.

Ha estat ambaixadora del patrimoni espanyol al Rudolfinum de Praga, a l'Expo 2020 de Dubai i a la Fira Internacional del Llibre de Sharjah 2021 (Emirats Àrabs Units), de l'obra de Bach al Festival d'Eisenach dedicat al compositor i de la música de Händel al seu Festival de Halle; igualment, és una formació convidada sovint als festivals europeus de més tradició i com a intèrpret actiu i imparteix docència a la majoria de països de l'Amèrica Llatina. Unes invitacions que Forma Antiqua rep des d'indrets tan llunyans com Nova York, Canbera, Tòquio, Singapur o Xangai.

Sempre a l'avantguarda, l'activitat de Forma Antiqua està en contacte permanent amb l'activitat creativa que l'envolta, tot afrontant reptes estimulants que eliminen les fronteres pròpies de la interpretació i la barrera envers el públic. Ha inaugurat el Festival Jazzaldia de Sant Sebastià a la platja de La Concha, ha interpretat música en directe durant la projecció de cinema històric i com a homenatge a Martin Scorsese amb música del Seicento italià per a la Fundación Princesa de Asturias, entre moltes altres iniciatives.

Des del 2009 Forma Antiqua és artista en exclusiva de la discogràfica alemanya Winter & Winter i els seus enregistraments estan influenciats per l'eclecticisme i l'obertura de perspectiva del segell de Stefan Winter. D'aquesta manera, el rigor més canònic de les activitats dedicades a Steffani o Händel conviuen amb els projectes de Concerto Zapico i la recerca d'un so propi, l'estrena patrimonial de Vicente Baset, la música composta per Ernst Reijseger per a Forma Antiqua o la mixtura amb artistes com ara Uri Caine, Theo Bleckmann i Fumio Yasuda. La seva discografia, acurada i selecta, rep l'aplaudiment unànime de la crítica especialitzada i han estat nominada en diverses edicions dels International Classical Music Awards.

L'originalitat, valentia i qualitat de les seves propostes, com també el caire innovador present a tots els seus projectes, rep nombrosos reconeixements de la crítica escrita, de la ràdio i la televisió, així com d'associacions de músics i festivals o fundacions culturals de tot el país.

En evolució constant i actius en nombrosos fronts, entre els quals destaquen la docència, la divulgació o el compromís amb l'evolució del sector, els germans Zapico treballen actualment en la recuperació de la *tonadillera* La Caramba, el Projecte Lázaro amb música de l'Arxiu de la Catedral d'Oviedo o *Farándula castiza*, un viatge als *saraos* instrumentals del Madrid de mitjan segle XVIII, que recentment ha obtingut el reconeixement i el segell de qualitat de l'Asociación de Festivales de Música Clásica de España.

Integrants de Forma Antiqua:

Violins: Jorge Jiménez, Daniel Pinteño, Roger Junyent, Guillermo Santonja, Cecilia Clares, Fumiko Morie, Miriam Hontana, Elvira Martínez, Sònia Benavent i Sergio Suárez | *Violes:* José Vélez, Leticia Moros i Isabel Juárez | *Violoncels:* Ruth Verona i Ester Domingo | *Contrabaix:* Jorge Muñoz | *Trompes:* Ricardo Rodríguez i Renske Wijma | *Traverso:* Belén Nieto Galán | *Oboès:* Rodrigo Gutiérrez i Miriam Jorde | *Fagot:* Joaquim Guerra | *Clavicèmbal:* Daniel Oyarzábal | *Tiorba:* Daniel Zapico | *Guitarra:* Pablo Zapico.

Aarón Zapico, director

©Pau Martínez

És un dels directors més reclamats del panorama actual i que durant els darrers vint anys ha contribuït de manera definitiva a recuperar el patrimoni musical espanyol i a renovar el sector mitjançant la creació de programes agosarats i innovadors. La seva presència al capdavant d'orquestrades simfòniques i formacions especialitzades importants, entre les quals destaquen les de Galícia, RTVE, Extremadura, Astúries, Almeria, Oviedo i Màlaga o del seu propi conjunt, Forma Antiqua, és constant als festivals i a les sales més importants.

Actualment la seva activitat se centra en la direcció d'òpera barroca i música simfònica, una nova mirada al segle XVIII espanyol, el treball amb gran solistes i, fins i tot, incursions en la música contemporània i projectes transversals que apleguen diverses disciplines artístiques. Els seus enregistraments com a solista o director han estat nominats en diverses ocasions als International Classical Music Awards i han obtingut el reconeixement màxim de la crítica europea.

Ha estat professor en diversos conservatoris superiors i docent convidat a universitats d'Espanya, Panamà, Costa Rica, Austràlia o Singapur. D'esperit inquiet, compromès i emprenedor, ha fundat associacions i plataformes per a la protecció dels drets dels músics, així com projectes socials i solidaris amb la música com a element integrador o el primer concurs de música antiga a Espanya. Malgrat la joventut, la seva trajectòria ha estat mereixedora de diversos premis i reconeixements de la premsa, fundacions culturals i associacions de grups i festivals.

Aarón Zapico és membre del jurat dels Premis Princesa d'Astúries.

També et pot interessar...

Palau Òpera

Dilluns, 14.03.22 – 19 h

Sala de Concerts

King Arthur de Purcell

Pere Arquillué, *narrador*

Vox Luminis

Lionel Meunier, *director*

Henry Purcell:

King Arthur or the British Worthy (òpera en cinc actes). Llibret de
John Dryden

Dimecres, 16.03.22 – 19 h

Sala de Concerts

The fairy queen de Purcell

Sílvia Bel, *narradora*

Vox Luminis

Lionel Meunier, *director*

Henry Purcell:

The fairy queen (òpera en cinc actes). Llibret de Thomas Betterton,
basat en l'obra *Somni d'una nit d'estiu* de William Shakespeare

Preus: de 20 a 80 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

